

Jean A. Stevsová

První rádkyně v generálním předsednictvu Primárek

Bud'me jako malé dítě

Jsme-li ochotni učit se srdcem a řídit se příkladem dětí, jejich božské vlastnosti mohou být klíčem, který uvolní náš vlastní duchovní růst.

Náš Otec v nebi, ve své velké moudrosti a lásce, posílá své duchovní syny a dcery na tuto zem jako děti. Přicházejí do rodin jako drahocenné dary s božskou podstatou a osudem. Náš Nebeský Otec ví, že děti hrají klíčovou úlohu v naší snaze stát se takovými, jako je On. Od dětí se toho můžeme tolik naučit!

O této důležité pravdě se před lety přesvědčil jeden člen Sedmdesáti při plnění svého úkolu v Hongkongu. Navštívil velmi chudý sbor, jehož členové čelili mnoha těžkostem a nedokázali si zajistit své potřeby. Když biskup popsal jejich situaci, tato generální autorita pocítila vnuknutí, aby členy vyzval k placení desátku. Biskup, který znal jejich zoufalou situaci, si nedokázal představit, jak by jim mohl takovou radu přednést. Přemýšlel o tom a rozhodl se, že ve sboru osloví několik členů s největší vírou a o placení desátku je požádá. Následující neděli navštívil Primárky. Učil děti o Pánově zákonu desátku a zeptal se jich, zda by byly ochotné platit desátek z peněz, které dostanou. Děti odpověděly, že ano. A platily ho.

Biskup se po nějaké době obrátil na dospělé ve sboru a pověděl jim, že jejich věrné děti platily během

posledního půl roku desátek. Zeptal se jich, zda by byli ochotni následovat příklad těchto dětí a dělat totéž. Oběti, které byly děti ochotné přinést, na ně tak zapůsobily, že udělali, co bylo nutné pro to, aby mohli desátek platit. A průduchy nebeské se otevřely. Příklad těchto dětí se stal posilou pro svědectví a poslušnost členů sboru.

Sám Ježíš Kristus nás učil, že si z dětí máme brát příklad. V Novém zákoně je zaznamenána Jeho odpověď apoštolům, když se přeli o to, kdo je v království nebeském největší. Ježíš jim odpověděl prostou, ale působivou názornou ukázkou. Zavolal si malé dítě, postavil ho mezi ně a řekl:

„Neobrátíte-li se a nebudete-li jako pacholátka, nikoli nevejdete do království nebeského.

„Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest největší v království nebeském.“ (Matouš 18:3–4.)

Čemu bychom se měli od dětí naučit? Které vlastnosti, jež mají, a které příklady, jež nám ukazují, nám mohou pomoci ve vlastním duchovním rozvoji?

Tyto vzácné Boží děti k nám přicházejí s vírou v srdci. Jsou naplněné vírou a citlivě vnímají Ducha. Jsou příkladem pokory, poslušnosti a lásky.

Jsou často prvními, kteří jsou ochotni milovat a odpustit.

Dovolu mi podělit se o několik zkušeností týkajících se toho, jak nám děti mohou žehnat nevinným, ale mocným příkladem křesťanských vlastností.

Todd, malý, teprve dvouletý chlapec, šel nedávno s matkou do galerie, kde se konala mimořádná výstava krásných obrazů Spasitele. Když procházeli kolem těchto posvátných maleb, matka uslyšela, jak chlapec uctivě šeptá jméno „Ježíš“. Podívala se na něj a uviděla, jak si při pohledu na obrazy zakládá ručičky a sklání hlavu. Mohli bychom se od Todda naučit něčemu o postoji pokory, uctivosti a lásky k Pánovi?

Vloni na podzim jsem sledovala příklad desetiletého chlapce v Arménii. Když jsme čekali, až začne shromáždění svátosti, všiml si, že do kaple přišla nejstarší členka odbočky. Tento chlapec k ní hbitě přistoupil a nabídl jí ruku, aby se o ni mohla při nejisté chůzi opírat. Doprovodil ji do přední řady, kde by lépe slyšela. Mohl by nás tento malý laskavý skutek naučit tomu, že ti, kdo jsou v Pánově království největší, vyhledávají příležitosti k službě druhým?

Katie, holčička z Primárek, nás poučila, když jsme viděli, jak ovlivnila svou rodinu. Chodila na Primárky a učení evangelia jí bylo velmi blízké. Když její víra a svědectví zesílily, nechala rodičům na polštáři vzkaz. Napsala, že pravdy evangelia si „v jejím srdci“ našly „domov“. Podělila se o svou touhu být blízko Nebeskému Otci, dodržovat Jeho přikázání a být se svou rodinou zpečetěna v chrámu. Toto prosté svědectví jejich milované dcery mělo na rodiče mocný vliv. Katie a její rodina nakonec opravdu obdržely posvátné chrámové obřady, jež je jako rodinu spojily na

věčnost. Katieina víra v srdci a její příklad víry pomohly její rodině získat věčná požehnání. Mohly by nám její upřímné svědectví a touha řídit se Pánovým plánem pomoci vidět jasněji, co je opravdu nejdůležitější?

Naše rodina se učí od jednoho blízkého příbuzného, šestiletého

Liamu. Už jeden rok bojuje s agresivní rakovinou mozku. Po dvou náročných operacích lékaři usoudili, že bude nutné i ozařování. Během těchto radioterapií bylo nutné, aby zůstal úplně sám a ležel naprosto bez pohnutí. Liam nechtěl užívat sedativa, protože se mu nelíbilo, jak se při nich cítil. Byl

odhodlaný zůstat klidně ležet i bez sedativ – jen když bude moci z reproduktoru slyšet tatínkův hlas.

Během těchto okamžiků plných úzkosti na něj tatínek s láskou a povzbudivě mluvil. „Liame, i když mě nemůžeš vidět, jsem tady s tebou. Vím, že to dokážeš. Mám tě rád.“ Liam úspěšně zvládl 33 nutných radioterapií a dokázal při nich ležet bez pohnutí, což byl výkon, o němž se lékaři domnívali, že bez sedativ nebude kvůli jeho věku možný. Během oněch měsíců bolesti a těžkostí byl Liamův nakažlivý optimismus mocným vzorem toho, jak se lze s překážkami vypořádat s nadějí, ba i s radostí. Jeho statečnost inspirovala lékaře, sestry a bezpočet dalších lidí.

Od Liamu se učíme důležitým věcem – rozhodl se pro víru a důvěru v Pána. Stejně jako Liam nemůžeme našeho Nebeského Otce vidět, ale můžeme poslouchat Jeho hlas, jenž nám dává sílu potřebnou k překonání životních překážek.

Mohl by nám Liamův příklad pomoci lépe pochopit slova krále Benjamina, že máme být jako děti – poddajní, mírní, pokorní, trpěliví a plní lásky? (Viz Mosiáš 3:19.)

Tyto děti nám ukazují několik rysů, jež jsou dětem vlastní a jež potřebujeme rozvíjet nebo v sobě znovu objevit, abychom mohli vstoupit do království nebeského. Jsou to bystří duchové neposkvrnění světem – učeníví a plní víry. Není divu, že Spasitel má malé děti zvláště rád a cení si jich.

Jeho láskyplná služba dětem je ze všech mimořádných událostí při Spasitelově návštěvě Ameriky tou nejpozoruhodnější. Je dojemné, jak projevil zájem o každé dítě.

„[Ježíš] bral jejich malé děti, jedno po druhém, a žehnal jim a modlil se za ně k Otci.

A když to učinil, plakal opět. ...

A promluvil k zástupu a pravil jim: Pohledte na maličké své.“ (3. Nefi 17:21–23.)

Starší M. Russell Ballard nás učil o důležitosti Spasitelova nabádání: „Pohledte na maličké své“, když pronesl tato slova: „Všimněte si, že Ježíš neřekl, abychom se na ně jen

,letmo podívali‘, ,příležitostně je pozorovali‘ nebo ,se občas podívali jejich směrem‘. Řekl, abychom na ně *pohleděli*. Pro mě to znamená, že je máme vnímat očima a srdcem; máme v nich vidět a oceňovat to, co opravdu jsou – duchovní děti našeho Nebeského Otce s božskými vlastnostmi.“

(“Behold Your Little Ones,” *Tambuli*, Oct. 1994, 40; zvýraznění přidáno).

A nejlépe můžeme hledět na své maličké ve své rodině. Domov je místo, kde se všichni můžeme společně učit a růst. Těto pravdě učí jedna naše krásná píseň Primárek:

*Bůh rodinu nám dal,
to aby se v ní každý z nás lepším stal.
Z lásky nám tak požehnal –
rodina je Boží dar.*

(„Rodina je Boží dar,“ *Liahona*, říjen 2008, H12–13.)

Právě zde, v rodinách, v atmosféře lásky, vidíme a osobněji oceňujeme božské vlastnosti Jeho duchovních dětí. Právě zde, v rodinách, může být naše srdce obměkčeno a s pokorou se toužíme změnit, být více jako malé děti. Takto se můžeme stát více takovými, jako je Kristus.

Připravila vás nějaká životní zkušenost o srdce naplněné vírou a o onu dětskou víru, kterou jste kdysi měli? Pokud ano, rozhlédněte se po dětech ve svém životě. A pak se podívejte znovu. Mohou to být děti ve vaší rodině, děti sousedů nebo z Primárek ve vašem sboru. Jsme-li ochotni učit se srdcem a řídit se příkladem dětí, jejich božské vlastnosti mohou být klíčem, který uvolní náš vlastní duchovní růst.

Vždy budu vděčná za požehnání, jež dostávám skrze své děti. Příklady každého z nich mě učí tomu, co potřebuji. Pomáhají mi měnit se k lepšímu.

S pokorou, avšak s jistotou do-
svědčuji, že Ježíš je Kristus. On je ten dokonalý Syn – poddajný, mírný, pokorný, trpělivý a tak plný lásky. Kéž nás srdce vede k tomu, abychom se řídili Jeho příkladem a byli jako malé děti, a tak se navrátili do svého nebeského domova, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■